

POSUDEK VEDOUCÍHO

diplomové práce **Michala Štefanidese**,

posluchače PdF UHK v magisterském oboru *dějepis – výchova k občanství*,

Jan Laichter a jeho vydavatelská praxe v letech 1893-1900

HÚ FF UHK, 2019, 128 s. + přílohy

Jen málokterého bibliofila minula tradice českých „Laichterek“ – publikací, které pocházely z nakladatelské činnosti významného české vydavatele Jana Laichtera, dr.h.c. Diplomant Michal Štefanides si jako téma své práce zvolil začátky Laichterovy praxe od počátku jeho profesního působení v Praze, až po sklonek 19. století, kdy Laichter, již jako osvědčený vydavatel, připravil pro „moderní dobu“ století dvacátého několik smělých publikačních plánů. Mapuje tak činnost nakladatelovu v době, než se stal pojmem mezi českými publikačnímu závody.

Diplomová práce je originálním a původním autorovým vhledem do složitého uchopení osobnostních, kulturních a institucionálních dějin. Text není biografii J. Laichtera; autor se v textu drží svého původního záměru zpracovat dějiny nakladatelské (tedy pracovní) praxe konkrétního člověka, která vždy stojí v popředí zkoumaného fenoménu. Jan Laichter je osobou ústřední, nicméně v celém procesu budování nakladatelské praxe nikoli jedinou. Diplomant tak mapuje především proces vytváření vlastní nakladatelské praxe v souvislosti s činností a vztahy konkrétních osob české vědecké a veřejné sféry, spoutané k sobě právě osobou Laichterovou.

Diplomant dělí celý text do několika chronologicky navazujících kapitol, které od sebe však nejsou striktně odděleny, nýbrž jimi prochází celý sledovaný proces. Velkoryse působí široká pramenná základna, z níž autor čerpá, stejně jako jeho povědomost o dobové i současné literatuře. Z pramenů i literatury diplomant čerpá s notnou dávkou textové i pramenné kritiky, která poukazuje na hluboké porozumění a pozitivně se projevuje na výsledném textu. Ten je čtivý, logický, osoba historika je v textu patrna ve správných tendencích. Obraz Laichterovy činnosti, který práce nabízí, je plastický, dynamický a vytváří dobrou deskripci historického procesu.

K vlastní diplomové práci nemám námitek – diplomant hojně využíval možnost konzultací s vedoucím práce a vývoj textu je v závěrečné verzi znát. Měl-li bych cokoli vytknout výslednému textu, pak by mohl autor poněkud šetřit s délkou souvětí, ujasnit si interpunkci na (nemnohých) místech, popřípadě neopakovat některou myšlenku ve více kapitolách dvakrát, nestojí-li informace daleko od sebe v textu. To však jsou spíše drobné poznámky stylistické – jsem přesvědčen, že Michal Štefanides, bude-li dále téma prohlubovat, záhy se „vypíše“ k ještě vyšší kvalitě již tak velmi dobrého textu.

Všechny tyto poznámky však nezastiňují veskrze pozitivní obraz diplomové práce, předložené k obhajobě. Celkově konstatuji, že **diplomant bezpochyby splnil požadavky**, kladené na diplomové práce. **Doporučuji** proto, aby **přistoupil** k její obhajobě. Diplomantovi doporučuji, aby u tématu setrval, časově i věcně jej rozvíjel, případně také své závěry publikoval. Věřím, že mnohý příznivec českých intelektuálních dějin přelomu 19. a 20. století by podobný text uvítal.

Navrhuji předloženou práci hodnotit známkou .

V Děčíně dne 19. srpna 2019

PhDr. Tomáš Hradecký, Ph.D.

tajemník HÚ FF UHK